

Psalm 118:22,23

“De steen die de bouwlieden verworpen hadden

is tot een hoofd des hoeks geworden.

Dit is van de HEERE geschied en het is wonderlijk in onze ogen”

Pasen

1 door God

2 in Christus

3 voor ons

Gemeente,

Het lijden van de Heere Jezus vinden wij terug in de Psalmen. Als we wat nadenken weten we wel enkele zgn lijdenspsalmen: 22, 31, 35, 69, 88, 109, 129. Maar niet alleen Jezus' lijden en sterven, ook Zijn opstanding is al in de Psalmen voorzgd. We zingen niet voor niets elk jaar met Pasen Psalm 21. En vooral ook Psalm 118. De Psalm die in het Nieuwe Testament zelf wordt aangehaald als het over Pasen gaat. Door Jezus Zelf in Mattheus 21, door Petrus in Handelingen 4. Pasen uit de Psalmen.

1 door God

Daarin gaat het allereerst over David. David, door God gezalfd tot Koning. David die vervolgd werd. Door Saul, door het leger, door de oversten. Alleen een groepje uitschot van een paar honderd man was met hem. Meer dan eens had David de dood voor ogen. In het nauw gedreven. En toen Ziklag was geplunderd, stonden ook die 600 man die met hem waren tegen hem op en wilden hem stenigen. Het leek er niet op, niemand had gedacht dat David nog koning zou worden. Hij zou eerder sterven en vergeten worden. Afgewezen, verjaagd, vervolgd, bijna ter dood gebracht. Hoe zou hij nog ooit koning kunnen worden? En nu, nu is hij het! Daar zingt Psalm 118 van. Wat niemand voor mogelijk hield, wat niet meer te verwachten was is gebeurd! David is Koning. Om het met beeldspraak te zeggen: David was een steen, door de bouwmannen afgekeurd en weggegooid. Maar nu is hij de hoeksteen geworden van het koninkrijk Israel. De steen van het fundament waar de muren van het gebouw op rusten en steunen. Daar kan er maar Eén voor gezorgd hebben: God, de HEERE.

We kunnen wel zien hoe dit een voorbeeld was van wat er met Jezus is gebeurd. Hij is veracht en verworpen. De Gezalfde van God, maar men wilde Hem niet hebben. Het Sanhedrin, de schriftgeleerden, ze wezen Hem af. Ze vonden Hem ongeschikt en ongewenst om Israel te leiden. Daar deugde Hij niet voor. En Hij werd veroordeeld, gekruisigd, gedood. Maar

nu, nu is Hij Koning! Hij is gezeten aan Gods rechterhand en heeft alle macht. Daar kan er maar Eén voor gezorgd hebben: God. God, Die Hem heeft opgewekt uit de doden. Wat niemand verwachtte, wat Zijn discipelen niet verwachtten, wat onmogelijk leek, wat binnen menselijke mogelijkheden niet kon, is gebeurd: door God. God heeft Hem Koning gemaakt van Zijn Kerk. God doet wonderen, die alle menselijke mogelijkheden en verwachtingen te boven gaan.

Dat is de prediking van de zondag. De dag van Jezus' opstanding. God doet wonderen, het onmogelijke. Wat mensen en de duivel ook doen en tot stand gebracht hebben, God doet wonderen. Wat onmogelijk is bij mensen is mogelijk bij God. Dat predikt Pasen. Dat predikt de zondag, zeker de Paaszondag. God doet wonderen. Dat mag de verwachting zijn van ons. Zo mag je naar de zondag toeleven. Met verwachting van Gods wonderen. Op zaterdagavond. Zondagmorgen. Om alles wat onmogelijk lijkt mee te nemen. Alles wat mensen en de duivel hebben stukgemaakt mee te nemen. Zo konden de vrouwen niet anders denken of zij gingen Jezus' dode lichaam zalven en herbegraven. Iets anders konden zij niet zich voorstellen. Alles wat onmogelijk lijkt: dat mijn kinderen tot bekering komen, mijn kleinkinderen God zoeken zullen, dat ik het volhoud in mijn huwelijk, in mijn kruisdragen, in mijn aanvechting, dat ik erdoor kom in mijn rouw en gemis, dat ik tot geloof kom, tot zekerheid kom. Het lijkt allemaal onmogelijk. Bedolven onder wat mensen en duivel hebben bewerkt. Breng het allemaal maar mee de zondag in. Leg het voor Hem neer: Hij doet wonderen. God grijpt in en doet wat alle menselijke mogelijkheid te boven gaat. Verwacht de wonderen van deze God. Het is Pasen geweest! Zoals een mier niet kan bedenken hoe hij een steen moet wegstijgen, zoals 100 mieren dat niet kunnen bedenken. Maar een mens doet het in 1 handomdraai. Zo kunnen wij mensen niet bedenken hoe iets zou moeten of kunnen, maar God doet het één handomdraai. Daarom mag er verwachting zijn: door God.

2 in Christus

Dus als Psalm 118 wordt aangehaald in het Nieuwe Testament dan betekent dat dat de Heere Jezus als die steen wordt gezien. De steen die verworpen is. Nu gebruik je natuurlijk stenen om een muur te metselen. Laten we zeggen je metselt de muur van je leven. Van hoe je leeft en wat je doet en waar je heen wilt met je leven. En je vult je leven. Met werk, school. Met hobby en sport. Met thuis en vrienden. Met alles wat je doet en je voorneemt. Je dag indeling en weekindeling. Tijdsindeling en tijdsbesteding. En dan Jezus. Dat is een steen die kun je niet zomaar inpassen. Voor je gevoel heb je allemaal mooie gladde stenen en is Jezus een grote, hoekige steen met allemaal uitsteeksels. Die pas je er niet zo even tussen. Nee, dan moeten heel wat stenen weggehaald worden. Die

niet meer terug kunnen, of niet meer op de plek waar ze eerst lagen. Want Jezus prediking, denk aan de Bergrede, past niet zomaar in mijn leven: dat aanzien tot begeren overspel is dat kwaadheid doodslag is, om eerst het Koninkrijk Gods te zoeken, dat pas je niet even in. En Jezus' woorden dat al mijn doen en denken onrein is en zondig is, dat past er niet zomaar tussen. Dat vonden ook de bouwlieden: de mensen die er verstand van hadden, die het opzicht hadden. Want je kunt niet eer voor jezelf zoeken én Jezus aanvaarden. Wie Jezus Zijn plaats geeft, die valt zelf van zijn voetstuk. Jezus past niet in ons plaatje van leven. Dan kun je die steen zo afbikken totdat hij wel past. De scherpe kanten eraf vijlen, wat afslaan, en ziezo, hij past. Ik geloof in Jezus, een Jezus zoals ik Hem hebben wil. Maar ik kan toch zeggen dat ik geloof. Of: ik verwerp Hem: het komt niet uit, voorlopig niet in elk geval. Jezus, de steen, is verworpen. Door de oversten en Schriftgeleerden. En wie doet het anders? Ook ik verwerp Hem. Jezus past niet met Zijn woorden in mijn leven. En of ik Hem dan omvorm of helemaal laat liggen: ik heb Hem verworpen. Daarmee gooi ik mijn eigen glazen in. Daarmee verwerp ik mijn eigen zaligheid. Daarmee teken ik voor mijn eigen verderf. Verder komt een mens niet, ik niet, dan het verwerpen van Jezus. Jezus, de steen door de bouwlieden verworpen. Gekruisigd, gestorven, begraven. Als mensen het laatste woord zouden hebben, was het over en uit. Missie: redding van mensen mislukt! Als ik het laatste woord zou hebben in mijn leven, was het duidelijk: verwerper van de zaligheid.

Maar GóD. God heeft een welbehagen in Hem. God heeft al Zijn welbehagen in Jezus. Zijn leven, Zijn gehoorzaamheid, Zijn gerechtigheid, Zijn sterven het heeft de Vader behaagt. Zoals Jezus dat deed was het volmaakt, volbracht. En God heeft het laatste woord. Hij heeft Zijn Zoon opgewekt uit de doden. Boven elk menselijk verwachten in, boven alle menselijke mogelijkhe-en uit. En de HEERE deed het Pasen worden. Het onmogelijke gebeurt. Hij maakt Zijn Zoon tot Koning van Zijn Kerk, Machthebber van hemel en van aarde. Hij maakt Zijn Zoon tot Hoeksteen van de Kerk. Hoeksteen: waar heel het gebouw op rust. De Hoeksteen als de Gekruisigde Wiens bloed vergeeft en verzoent. Wiens volbrachte werk bedekt en voldoet. De Hoeksteen als de Opgestane Die de Geest verkregen heeft. De Geest, Die levend maakt en vernieuwt en nieuwe harten geeft. Hij is de Hoeksteen. Heel het gebouw rust op Hem. Petrus zegt dan ook in Handelingen 4 er achteraan: en de zaligheid is n geen ander, want er is ook onder de hemel één Naam gegeven door welke wij moeten zalig worden: Jezus, de Hoeksteen, de Opgewekte door God. Rusten op Hem en Zijn werk. Dat is zalig worden: rusten op de Hoeksteen Christus. Alle pogingen om mezelf aanvaardbaar te maken zijn mislukt. Alle pogingen om voor God te kunnen bestaan lopen op niets uit. En al zou ik het nog 50 jaar proberen, dan nog niet. Rusten op Zijn bloed en offer. En al mijn pogingen om God lief te krijgen en te dienen lijken nergens op. Al mijn voornemens om God

te gaan dienen, beter te gaan leven, zijn onzuiver en enkel bijbedoelingen. En al probeer ik het nog 50 jaar, dan zal het nog niet beter zijn. Rusten op de Hoeksteen: Zijn Geest vernieuwt het vijandige, bekeert het onwillige, vernedert het hoogmoedige, verandert het ik-gerichte. Elke steen van het gebouw van de Kerk die zalig wordt, komt op de Hoeksteen terecht: vindt rust in Zijn werk, Zijn bloed en Geest.

Dat is Pasen! Daar zorgt God voor! Al lijkt het nog zo onmogelijk. Al lijkt de duivel het gewonnen te hebben. Al heeft de duivel je leven in zijn greep. En je voelt die greep van de duivel en de geestelijke dood. Hoe kom ik ooit tot geloof? Hoe kom ik ooit tot leven met God? Hoe zal ik ooit mijn zonde en ellende erkennen? Hoe zal ik ooit durven geloven dat er verlossing voor mij is? Hoe zal ik ooit God leren dienen en een hekel aan de zonde krijgen? Dat kan niet, dat is onmogelijk. En je voelt: dat is waar, het is onmogelijk. Het kan binnen mijn mogelijkheden nooit en tenimmer.

Maar: Pasen: God doet wonderen! Wat niet binnen menselijke mogelijkheden ligt, dat doet God. Hij brengt tot geloof. Hij wekt op uit de geestelijke dood. Hij geeft leven met Christus. Hij stelt rechtvaardig voor Zich in Christus. Hij vernieuwt en maakt levend wat dood en vijandig is. Voor wie is het onmogelijk om Zalig te worden? Om te geloven? Om nieuw te leven? Het kan niet en het lukt niet? De HEERE doet het! Hij doet wonderen. In Christus zet Hij over uit de dood in het leven. Uit de toorn in de vrede. Uit de schuld in de vergeving. Uit satans rijk in Zijn rijk. Zo'n God is de HEERE! Hij is vanmorgen onder ons!

Weet u daarvan? In Christus nu vrede met God en leven met God ontvangen? Dan is wel duidelijk: tot geloof komen is een wonder. Dat is zo'n wonder! Uit satans macht ontzet worden dat is zo'n wonder. Dat kon alleen vanuit Pasen gebeuren. Vanuit Hem, Die leed en stierf, werd opgewekt en leeft in eeuwigheid. Dat is zo wonderlijk! Een Godswonder. Dat u gelooft! Niet meer onder de satan valt, maar onder Christus. Zou dat niet de kern van waar geloof zijn? Dat besef, dat het een wonder is, een Paaswonder om te geloven. Wat heeft iemand ervan begrepen die zegt: ja natuurlijk geloof ik, natuurlijk geloof ik dat Jezus voor mijn zonden is gestorven, natuurlijk wil ik God dienen. Heb je dan ooit jezelf gekend en ooit de kracht Gods gekend....?

Jezus is tot Hoeksteen geworden. En zo ook tot steen des aanstoots en rots der ergernis. Voor allen die hun eigen gerechtigheid blijven handhaven en hun eigen pogingen niet willen opgeven. Die hun eigen verrichtingen geen schade en drek willen achten. Allen die er te goed voor zijn om goddeloos te wezen, te vroom om vijandig te kunnen zijn. Rots der ergernis, Steen des aanstoots, waar je over valt. Die je wil wegschoppen, maar je valt erover.

3 voor ons

Dit is van de HEERE geschied en het is wonderlijk in onze ogen. Verwacht grote dingen van God. Hij doet het onmogelijke en Hij heeft het laatste woord. Of hebt u geen onmogelijkheden? Kunt u alles zelf? Omdat het lijkt dat alles goed gaat. En we zijn blind dat we zonder Hem niets kunnen doen. Dat geldt ook in het leven des geloofs. Als het aangevallen wordt. Door de duivel, door mensen. En het leven des geloofs lijkt onder te sneeuwen. Zo aangevochten dat het lijkt te bezwijken. Door schuld, door waar satan mee confronteerd, toen en toen en daar en daar. Zo zwaar belast dat het lijkt te breken. Belast door zwaarte van je huwelijk, je werk, je gezondheid. Zo verzocht dat het lijkt af te sterven. Verzocht door die drukte, door zonden, door macht van verslaving, door gemakzucht. Wat komt er ooit nog van terecht? Ooit was het zo bloeiend en vurig, maar het is helemaal ondergesneeuwd, onder de as, het lijkt wel uit en gedoofd. Zult u het niet vergeten? Pasen: God doet wonderen! De duivel heeft het laatste woord niet, wat onmogelijk is bij mensen is mogelijk bij God. Hij doet weer herleven. Hij doet het onmogelijke! Het is Pasen! Dat geeft hoop. Dat geeft gebed: och HEERE geef nu heil. Zou u het niet bidden met verwachting? Of ligt er schuld, schuld van biddeloosheid, gelatenheid, gebrek aan verwachting?

Dat geldt in het leven van je nageslacht of van anderen. Dat je ziet dat het zo in de greep is van de duivel en de onbekeerlijkheid. Mensen hebben hen zo meegetrokken, ze hebben net de verkeerde mensen ontmoet. De duivel heeft ze zo ingepalmd, zo onbevattelijk voor de dingen van de eeuwigheid en van God. En je zou niet weten wat je zou moeten zeggen of doen, het valt nog averechts ook als je niet uitkijkt. Ja, de strijd in het leven van je kind, je man of vrouw, je kleinkind, je familielid, je klasgenoot is beslecht zo te zien: in het voordeel van de duivel. Zult u het niet vergeten? Pasen: God doet wonderen! De duivel heeft het laatste woord niet, wat onmogelijk is bij mensen is mogelijk bij God. Hij doet weer herleven. Hij doet het onmogelijke! Het is Pasen! Dat geeft hoop. Dat geeft

gebed: och HEERE geef nu heil. Zou u het niet bidden met verwachting? Of ligt er schuld, schuld van biddeloosheid, gelatenheid, gebrek aan verwachting?

Dat geldt in het leven van de kerk. De kerk in Nederland, kijk over de hele linie is de algemene tendens: het wordt minder. De meelevendheid, de kerkgang in de avonddienst, de betrokkenheid van de jeugd. Dat is al jaren de tendens. Op zijn best blijft de eigen jeugd betrokken, maar onkerkelijken komen toch niet naar de kerk, een krimpende kerk. Alle analyses vertonen hetzelfde beeld. En er is van alles geprobeerd: kortere diensten, interactieve diensten, diensten met film en beeld, diensten met aparte thema's en jeugddiensten, van alles. Maar: het is niet te keren. Vijf jaar later is het nog minder dan het was. De kerk brokkelt af. Zult u het niet vergeten? Pasen: God doet wonderen! De duivel heeft het laatste woord niet, wat onmogelijk is bij mensen is mogelijk bij God. Hij doet weer herleven. Hij doet het onmogelijke! Het is Pasen! Dat geeft hoop. Dat geeft gebed: och HEERE geef nu heil. Zou u het niet bidden met verwachting? Of ligt er schuld, schuld van biddeloosheid, gelatenheid, gebrek aan verwachting?

Dat geldt in het leven van de vervolgde Kerk. Mensen lijken alles kapot te maken. De Kerk uit te roeien en te laten verdwijnen. En dat je denkt: als dat hier gebeuren zal, als hier vervolging komt, dan blijft er niks van over in Nederland, dan blijft er niks van over in mijn gezin, in mijn hart en leven. Zult u het niet vergeten? Pasen: God doet wonderen! De duivel heeft het laatste woord niet, wat onmogelijk is bij mensen is mogelijk bij God. Hij doet weer herleven. Hij doet het onmogelijke! Het is Pasen! Dat geeft hoop. Dat geeft gebed: och HEERE geef nu heil. Zou u het niet bidden met verwachting? Of ligt er schuld, schuld van biddeloosheid, gelatenheid, gebrek aan verwachting?

De duivel heeft het laatste woord niet. De God van Pasen gaat alle menselijke mogelijkheden te boven! Hij doet wonderen. Ja, denk ik wel eens, waarom niet meer? Waarom niet rijker en voller dan we meestal zien? Greep God maar meer in. Liet Hij maar meer en vaker van Zijn Paasmacht zien. Ja, waarom? Voorzichtig gezegd: zou God ons eerst echt willen laten beseffen dat het hopeloos is aan onze kant? Dat we het niet redden met al het onze. Dat we ook geen rechten hebben, dat onze vanzelfsprekendheid verder afgebroken moet worden? Dat we nog te hoog staan met onszelf? Nog de nood niet als nood gevoelen, er nog mee uit de voeten kunnen. En zou de HEERE dan niet willen dat we vuriger zullen bidden? Dat ns gebed zich vermenigvuldigen, verdiepen zal. Smekender, vuriger! Daarom beproeft de HEERE!

Pasen: God grijpt in. Satan heeft het laatste woord niet. Dat zal eens nog duidelijker blijken. God grijpt in. Satan lijkt de overhand te hebben. Wereldwijd. Oprukkende andere godsdiensten, toenemende vervolging, verdergaande goddeloosheid en verwildering. Maar God de God van Pasen leeft en blijft Dezelfde! Hij heeft het laatste woord. Hij zal Zijn Zoon, de Opgewekte van Pasen doen terugkomen op de wolken. Hij heeft het laatste woord. Al heb je alles mee, de mensen mee, de omstandigheden mee, de duivel mee, al sta je er nog zo goed voor, al verwacht iedereen het: avondmaalanger, kerkganger, ijverig in de gemeente, alles mee: maar God tegen, dan trek je aan het kortste eind. Voor eeuwig. God tegen is uiteindelijk alles tegen en eeuwige ondergang.

Maar al heb je alles tegen: de mensen tegen, de duivel tegen, de omstandigheden tegen. Het zicht van de mensen tegen, als je God mee hebt: Hij heeft het laatste woord. Onvoorstelbaar als je bij een graf staat: dat lijkt het laatste, het einde. Het lijkt voorbij. De ziekte heeft gewonnen, heeft het lichaam gesloopt en afgebroken. Maar God doet wonderen, God heeft het laatste woord: Hij zal doen opstaan uit de doden. Als er maar een draad ligt, een draad van geloof met Christus. Als God aan die draad trekt, dan ga je mee omhoog. Als je maar vastzit, vastligt aan Christus. Op de dag die de HEERE gemaakt heeft. Dan zijn duivel en zonde voorgoed uitgeschakeld. Wonderlijk in onze ogen. Dat ik hier ben. Dat was onmogelijk. Ondenkbaar. En nu toch, toch gebeurd. Door de God Die wonderen doet.

Amen